

kapitel 3, skal virksomheden have tilladelse efter den pågældende bestemmelse.

Dette er nyt for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. I dag kan disse institutter udføre aktiviteter, der udløser krav om en tilladelse efter lov om fondsmæglerselskaber, uden en tilladelse efter lov om fondsmæglerselskaber, idet aktiviteterne lovligt kan udføres efter henholdsvis bank- og sparekasseloven og realkreditloven.

For pengeinstitutter og realkreditinstitutter indføres koncessionssystemet dog ikke fuldt ud. Dette skyldes, at de i bilag 4, afsnit A, nr. 2, 4 og 5, nævnte aktiviteter er en så integreret del af pengeinstitutvirksomhed, at disse aktiviteter kan udføres af pengeinstitutter uden tilladelse efter § 9, stk. 1. Realkreditinstitutter kan udføre den i bilag 4, afsnit A, nr. 2, nævnte aktivitet, og den i bilag 4, afsnit A, nr. 5, nævnte aktivitet for så vidt angår egne realkreditobligationer uden tilladelse efter § 9, stk. 1.

Endvidere defineres de finansielle virksomheders eneret.

Betingelserne for at opnå Finanstilsynets tilladelse efter §§ 7-11 fremgår af § 14.

Til § 7

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om banker og sparekasser. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Forslaget til stk. 6, 2. pkt., er nyt.

Stk. 1, 1. pkt., fastslår, at udøvelse af virksomhed, der består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales samt i at yde lån for egen regning, dog ikke på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, jf. § 8, stk. 3, kræver en tilladelse som pengeinstitut.

Udlån skal forstås bredt og omfatter enhver form for kreditgivning, herunder finansiel leasing og factoring. En virksomhed, der f.eks. modtager indlån og driver finansiel leasing, skal derfor have en tilladelse som pengeinstitut efter forslaget *stk. 1*.

Definitionen af den virksomhed, der udløser kravet om en pengeinstitutstilladelse, svarer til definitionen af et kreditinstitut i direktiv 2000/12/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, jf. bilag A. Definitionen omfatter imidlertid også realkreditinstitutvirksomhed, og definitionen omfatter derfor ikke kun virksomhed, der kræver tilladelse efter forslaget *stk. 1*, men også virksomhed, der kræver tilladelse efter § 8, stk. 1. Det følger af henvisningen til § 8, stk. 3, at udlån på grundlag af udstedelse af real-

kreditobligationer kræver en tilladelse til at drive realkreditinstitutvirksomhed.

Lov om banker og sparekasser m.v. indeholder ikke direkte en bestemmelse, der beskriver den virksomhed, der udløser kravet om en pengeinstitutstilladelse. Da bestemmelsen svarer til de krav, der findes i direktiv 2000/12/EF, jf. bilag A, og da Finanstilsynets praksis har været i overensstemmelse hermed, indebærer bestemmelsen ikke ændringer i den gældende retstilstand.

Forslagets *stk. 1, 2. pkt.*, fastslår, at pengeinstitutter må udøve pengeinstitutvirksomhed samt nødlidende, accessorisk og anden virksomhed, som beskrevet i §§ 24-26.

Det fremgår også af lov om banker og sparekasser m.v., at pengeinstitutter må udøve pengeinstitutvirksomhed samt nødlidende, accessorisk og anden virksomhed, jf. § 1, stk. 3. Ved pengeinstitutvirksomhed efter lov om banker og sparekasser m.v. forstås varettagelse af funktioner i forbindelse med omsætningen af penge, kreditmidler og værdipapirer og dermed forbundne serviceydelser, jf. § 1, stk. 4, i lov om banker og sparekasser m.v.

I forslaget er pengeinstitutvirksomhed defineret i bilag 1. Bilag 1 til direktiv 2000/12/EF definerer kreditinstitutvirksomhed.

Forslagets bilag 1 svarer imidlertid ikke fuldstændig til bilag 1 til direktiv (2000/12/EF). Dette skyldes, at det i § 9, stk. 1, foreslås, at der skal gives særskilt tilladelse som værdipapirhandler, hvorfor de aktiviteter, som værdipapirhandlere kan udøve, som udgangspunkt ikke er omfattet af pengeinstitutstilladelsen.

Det er dog fundet hensigtsmæssigt, at pengeinstitutter kan udføre forretninger for egen regning med de i bilag 5 nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning i forbindelse med de i bilag 5 nævnte instrumenter uden tilladelse efter forslaget § 9, stk. 1, idet disse aktiviteter er en integreret del af pengeinstitutvirksomhed. Disse aktiviteter er derfor tilføjet i forslaget *bilag 1*, jf. *pkt. 11 og 12*. Kravet om, at forretningerne skal udføres for egen regning, indebærer, at pengeinstitutter skal have tilladelse efter forslaget § 9, stk. 1, hvis pengeinstitutterne udfører forretninger med de *bilag 5* nævnte instrumenter for kunder.

Endvidere er *bilag 4, afsnit A, nr. 4*, omfattet af *punkt 5 og 6* i forslaget *bilag 1*, hvorfor pengeinstitutter ikke skal have tilladelse efter forslaget § 9, stk. 1, til afsætningsgarantier i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i *bilag 5* nævnte instrumenter og/eller placering af sådanne emissioner.

Endelig kan pengeinstitutter udføre de i *bilag 4, afsnit B*, nævnte aktiviteter uden tilladelse efter § 9,